

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 63/2538

นายบุญธรรม ศรีจันทร์พวงนาค กับพวก โจทก์ กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 420, ป.พ.พ. มาตรา 425, ป.พ.พ. มาตรา 1563, ป.วิ.พ. มาตรา 55, ป.วิ.พ. มาตรา 87, ป.วิ.พ. มาตรา 172, ป.วิ.พ. มาตรา 248

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ทั้งสองแต่งงานอยู่กินเป็นสามีภรรยากันตั้งแต่ปี 2476 ก่อนประกาศใช้บทบัญญัติบรรพ 5 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ.2477 แม้ไม่ได้จดทะเบียนสมรสกันก็เป็นสามีภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมาย โจทก์ทั้งสองจึงเป็นบิดามารดาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย มีอำนาจฟ้อง แม้มิได้บรรยายในคำฟ้องว่าเป็นบิดามารดาโดยชอบด้วยกฎหมาย โจทก์ทั้งสองก็สามารถนำสืบถึงสถานภาพการสมรสของโจทก์ทั้งสองได้เพราะเป็นเรื่องราวละเอียดที่จะนำสืบได้ในชั้นพิจารณา จึงไม่เป็นการนำสืบพยานหลักฐานนอกคำฟ้อง โจทก์ทั้งสองต่างใช้สิทธิเฉพาะตัวของโจทก์แต่ละคนฟ้องจำเลยทั้งสองให้รับผิดชอบละเมิดมาในคำฟ้องเดียวกัน จึงต้องถือทุนทรัพย์ของโจทก์แต่ละคนแยกกัน เมื่อศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นให้จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์ทั้งสองรวม 240,000 บาทก็ถือว่าทุนทรัพย์ในชั้นอุทธรณ์และฎีกาของโจทก์แต่ละคนคือคนละ 120,000 บาท การที่จำเลยทั้งสองฎีกาขอให้ศาลฎีกาพิพากษายกฟ้องโจทก์ จึงเป็นคดีที่มีทุนทรัพย์ที่พิพาทกันในชั้นฎีกาของโจทก์แต่ละคนไม่เกิน 200,000 บาท ซึ่งต้องห้ามมิให้ฎีกาในข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 248วรรคหนึ่ง จำเลยทั้งสองฎีกาว่า ม.ไม่ใช้ลูกจ้างของจำเลยทั้งสองและไม่ได้กระทำในทางที่จ้าง ม.ไม่ได้เป็นฝ่ายประมาท และค่าเสียหายที่ศาลอุทธรณ์กำหนดให้โจทก์แต่ละคนสูงเกินไป เป็นฎีกาโต้แย้งดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานและการกำหนดค่าเสียหายของศาลอุทธรณ์ จึงเป็นฎีกาในข้อเท็จจริง

องค์คณะ

สวรงค์ ศักดารักษ์ · จเร อำนวยวัฒนา · สันติ ทักกราล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/63/2538>